

Nieuwsbrief Wim & Marjan van den Bos

No. 18 – Juni 2010

Wim & Marjan van den Bos P.O. Box 133 Zomba, Malawi
Tel 00 265 1 525 825 || Fax 00265 525974

Mobiel (Wim) 00 265 999 961 764 | Mobiel (Marjan) 00 265 999 788 990 | E-mail: vandenbos@africa-online.net

Beste familie, vrienden en gemeenteleden,

[Marjan] In Malawi met een trui en een jas aan.. Dat is echt zeldzaam, maar momenteel zitten we hier midden in de 'winter'. Met name s' nachts koelt het af en hangen er sombere wolken rond de bergen van Zomba district. Voor de mensen in de hutjes moet het echt koud zijn en ik verbaas me soms hoe de mensen die in hutjes wonen zonder een fatsoenlijk dak dit 'overleven.'

Naar school of ...?

Vorige week bezocht ik nog een paar patiënten thuis en bij één van hen schrok ik wat ik aantrof. Een half ingestorte hut, waar nog een klein stukje overeind stond en in dat 'hol' woonden een heel zieke vrouw met vier kinderen in de leeftijd van 7 tot 18 jaar.

Op huisbezoek

Twee kleinkinderen en twee kinderen van haar blinde zus. Een oudere kleinzoon was vertrokken en leeft op straat. Er was maar één van de vier kinderen die naar de basisschool ging. De reden dat de andere kinderen niet naar school gingen, is vaak niet direct te achterhalen. Maar al rondkijkend en pratend bij zo'n gezin zie je dat

er niemand is die ze stimuleert. En er is geen geld om een schooluniform, schoenen, pennen en schriften te kopen.

Aidskinderen in het programma

De kinderen moeten ook op het land werken, omdat er niemand anders is die het kan doen. En geen oogst betekent hongersnood. Dit is ook vaak de reden dat kinderen niet naar school gaan. Ze hebben geen ontbijt op en hebben gewoon geen energie om naar school te gaan. Als thuiszorgorganisatie proberen we deze kinderen te stimuleren om naar school te gaan en we helpen ze met een schooluniform.

Jij mag hier niet komen.. Stigmatisering..

Eén van de patiënten kwam op het spreekuur met haar dochtertje die AIDS heeft en vertelde dat ze van school weggestuurd werd door andere kinderen, omdat ze AIDS heeft. Voor deze kinderen is het al moeilijk om met hun ziekte om te gaan en dan is het verdrietig om dit te horen. Ook hierin proberen we als organisatie een 'helpende hand' te bieden door de school te bezoeken en de problemen bespreekbaar te maken.

Drank en ...

'Als je door blijft gaan met deze life style leef je geen drie maanden meer.' Eén van de counsellors sprak met een echtpaar, waarvan de man een drankprobleem had en tevens Aids-remmers gebruikte. De boodschap was duidelijk genoeg; alleen een verslaving is niet eenvoudig op te lossen en er zijn geen afkickcentra zoals die in Nederland bestaan. Een maand na dit gesprek was de man overleden aan de gevolgen van drank. Tijdens een bijeenkomst met alle patiënten werd dit uitgebreid besproken. De gevolgen van drank en Aids. Helaas zijn er veel die een drankprobleem hebben en je hoopt dat zo'n gebeurtenis mensen aan het denken zet. Bovenal bidden we voor hen dat ze hun leven werkelijk geven in handen van de Heere Jezus, Die kwam om ons te redden. We bidden dat het Woord wat we mogen doorgeven, krachtig mag werken en mensen vrijmaakt van welke verslaving ze ook hebben.

Ziekenbezoek

Zomba, het stadje waar we wonen, biedt in het weekend altijd heerlijke momenten van ontspanning in de natuur. Zo waren we met wat vrienden de top van de berg aan het beklimmen (2.100m).

Zomba Plateau

Prachtige uitzichten, alleen de tocht duurde uiteindelijk wat langer dan gepland, omdat Wim zijn enkel verzwikte. Al snel ging overall de ronde dat Wim 'ziek' thuis was ('it is serious with him', wordt er dan gezegd) en toen zagen we weer een nieuw aspect van de cultuur: hoe belangrijk het is om iemand te bezoeken als hij ziek is, ook al is het voor iets kleins. Allerlei bezoek kwam

langs die 'abambo' wilden zien en bemoedigen. Gelukkig viel het uiteindelijk allemaal mee en is 'abambo' inmiddels weer op de been.

[Wim] Zoals jullie inmiddels wel weten, hebben we nog een jaar bijgetekend bij Oikonomos. Door wat wijzigingen binnen de organisatie ben ik nu verantwoordelijk voor de begeleiding van projecten in Malawi, Zimbabwe en Ghana. Doordat we in deze landen gedeeltelijk in een afbouwscenario zitten, is dit te combineren. Dat betekent wat meer afstand van de projecten in Malawi en wat vaker reizen buiten Malawi. Oikonomos werkt voornamelijk met lokale organisaties die we financieel ondersteunen en begeleiden bij de uitvoering van projecten. Bij het ontbreken van geschikte lokale organisaties zetten we ook zelf wel organisaties op die zelfstandig programma's kunnen uitvoeren. Een voorbeeld hiervan is het Job & Business Center, die we in samenwerking met enkele technische scholen hebben opgezet. Na wat spannende jaren, denken we de juiste mensen gevonden te hebben, die met enthousiasme jongeren begeleiden naar de arbeidsmarkt of helpen met de opzet van een microbedrijfje. Het is goed om te zien, dat als je een stap terug doet, de activiteiten gewoon doorgaan.

Leerlingen van Stephanos aan het werk in een hotel in Blantyre

Onlangs heb ik met een collega Zimbabwe bezocht. Per vliegtuig vanuit Nederland was hij er wat sneller dan ik met de auto. Vanuit Malawi naar Bulawayo is het anderhalve dag rijden. Met name grenzen zorgen voor wat oponthoud. We reizen niet voor het eerst, maar het blijft onvoorstelbaar wat een papier daarbij komt kijken.

Je reist door drie landen en daarom moet je je auto in elk land 'importeren' en 'exporteren'; heb je verzekeringen en moet je mileubelastingen betalen. Wisselgeld kennen ze niet. Het ontbreken van veiligheidshesjes en brandblussers aan board wordt beboet, waarbij de boetes nogal persoonsgebonden zijn ontdekte ik. Politieverklaringen en brieven aan mezelf geadresseerd dat ik gemachtigd ben de auto te besturen – uiteraard met de vereiste logo's en stempels – completeren het geheel. Als dit soort belangrijke documenten ontbreken, heb je echt wel een probleem. Met een compleet draaiboek aan papieren en verklaringen en met 5 soorten valuta ga ik op pad. Omringd door handelaren, wisselaars, verzekeraars, en andere gelukzoekers vul je de papieren in drievoud in. Het hoofd koel en met wat dollars bij de hand lukt het uiteindelijk allemaal wel.

Zimbabwe is de laatste jaren niet zo positief in het nieuws. En het is inderdaad heel slecht geweest de afgelopen twee jaar. Met de intorductie van de dollar is echter de inflatie beteugeld en is er stabilisatie opgetreden. De winkels zijn weer gevuld en al is het leven wat duurder geworden, de mensen kunnen weer wat vooruit kijken. Maar het blijft een wankel evenwicht.

Op doorreis in Mozambique

In Zimbabwe werken we met kerken en christelijke organisaties onder andere op het terrein van Aidspreventie. Voor sommigen zal Morgensterziekenhuis niet onbekend zijn, waar ook de GZB mee samenwerkt. Daarnaast steunen we een programma gericht op verbetering van de kwaliteit van basisonderwijs op scholen van de Schotse Free Presbyterian Church.

Zoals bekend zijn veel blanke boerderijen onteigend en verdeeld onder de zwarte bevolking. Enkele lokale ondernemers en organisaties hebben een programma opgezet, waarbij deze boeren worden geholpen bij het houden en vermarkten van struisvogels, kippen en geiten.

Morgenster Mission – zendingspost gesticht door Zuid-Afrikaanse zendelingen

Kleine boeren leveren aan slachterijen en delen in de winst. Ook zijn kerken en organisaties als Scripture Union betrokken en werken met deze groepen boeren. Een mooi voorbeeld hoe christelijke ontwikkelingshulp kan creëren voor een arme bevolkingsgroep.

Bespreking van de resultaten met de boeren

Zo zijn jullie weer wat op de hoogte van ons werk in Malawi en Zimbabwe. Nu het jaar vordert moeten we weer nadenken over een nieuwe missie. We willen uw voorbede vragen om licht en wijsheid voor een nieuwe bestemming hetzij in Malawi of daarbuiten.

Hartelijke groet,

Wim & Marjan van den Bos